

74/1959 Zb.
Vyhláška ministra zahraničných vecí

zo 6. novembra 1959

o Dohovore o uznaní a výkone cudzích rozhodcovských rozhodnutí

Na konferencii Organizácie Spojených národov o medzinárodnej obchodnej arbitráži sa podpísal 10. júna 1958 v New Yorku Dohovor o uznaní a výkone cudzích rozhodcovských rozhodnutí.

Vláda Dohovor schválila 17. septembra 1958 a Národné zhromaždenie vyslovilo s Dohovorom súhlas 13. decembra 1958. Prezident republiky Dohovor ratifikoval 27. apríla 1959.

Podľa svojho článku XII vstúpi Dohovor v účinnosť deväťdesiateho dňa po uložení ratifikačnej listiny u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov.

Pre Československú republiku nadobudol Dohovor účinnosť 10. októbrom 1959.

Český preklad Dohovoru sa uverejňuje v Prílohe Zbierky zákonov. 1)

1) Tu sa vyhlasuje slovenský preklad v Prílohe Zbierky zákonov na str. 43.

David v.r.

CEAC-----

-----CEAC

DOHOVOR
O UZNANÍ A VÝKONE CUDZÍCH ROZHODCOVSKÝCH ROZHODNUTÍ
UZAVRETÝ 10. JÚNA 1958 V NEW YORKU

Článok I

1. Tento Dohovor sa vzťahuje na uznanie a výkon rozhodcovských rozhodnutí vyplývajúcich zo sporov medzi osobami fyzickými alebo právnickými a vydaných na území iného štátu než toho, v ktorom sa žiada o ich uznanie a výkon. Dohovor sa vzťahuje aj na rozhodcovské rozhodnutia, ktoré sa nepokladajú za miestne (národné) rozhodnutia v štáte, v ktorom sa žiada o ich uznanie a výkon.

2. Výraz "rozhodcovské rozhodnutie" zahŕňa nielen rozhodnutia vydané rozhodcami ustanovenými na každý jednotlivý prípad, ale aj rozhodnutia vydané stálymi rozhodcovskými orgánmi, ktorým sa strany podrobili.

3. Každý štát môže pri podpise, ratifikácii alebo prístupe k tomuto Dohovoru alebo vtedy, keď ohlásí rozšírenie jeho použitia podľa čl. X, vyhlásiť na základe vzájomnosti, že bude používať Dohovor len na uznanie a výkon rozhodnutí vydaných na území iného Zmluvného štátu. Môže aj vyhlásiť, že bude používať Dohovor len na spory vzniknuté z právnych vzťahov zmluvných či mimozmluvných, ktoré sa pokladajú podľa jeho vnútroštátneho právneho poriadku za spory obchodné.

Článok II

1. Každý Zmluvný štát uzná písomnú dohodu, podľa ktorej sa strany zaväzujú podrobiť rozhodcovskému konaniu všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo môžu vzniknúť z určitého právneho vzťahu či mimozmluvného, týkajúceho sa vecí, ktorá sa môže vybaviť rozhodcovským konaním.

2. Pojem "písomná dohoda" zahrnuje rozhodcovskú doložku v zmluve alebo rozhodcovskú zmluvu podpísanú stranami alebo obsiahnutú vo výmene listov alebo telegramov.

3. Súd Zmluvného štátu, u ktorého sa podala žaloba v záležitosti, o ktorej strany uzavreli dohodu v zmysle tohto článku, odkáže strany na rozhodcovské konanie k žiadosti jednej z nich, ledaže zistí, že spomenutá dohoda je neplatná, neúčinná alebo nespôsobilá na použitie.

Článok III

Každý Zmluvný štát uzná rozhodcovské rozhodnutie za záväzné a povolí jeho výkon podľa predpisov o konaní, ktoré platí na území, kde sa rozhodnutie uplatňuje, za podmienok určených v nasledujúcich článkoch. Pre uznanie a výkon rozhodcovských rozhodnutí, na ktoré sa vzťahuje Dohovor, sa neurčia podstatne ťažšie podmienky alebo vyššie súdne poplatky, než sú určené pre uznanie a výkon rozhodcovských rozhodnutí miestnych (národných).

Článok IV

1. Aby sa dosiahlo uznanie a výkon, ktoré sú spomenuté v predchádzajúcom článku, musí strana, ktorá žiada o uznanie a výkon, predložiť spolu so žiadosťou:

- a) prvopis rozhodnutia riadne potvrdený alebo jeho riadne overenú kópiu,
- b) prvopis dojednania spomenutého v čl. II alebo jeho riadne overenú kópiu.

2. Ak sa spomenuté rozhodnutie alebo dojednanie nevyhotovuje v úradnom jazyku krajiny, v ktorej rozhodcovské rozhodnutie sa uplatňuje, je strana, ktorá žiada za uznanie a výkon rozhodnutia, povinná predložiť preklad týchto dokladov do tohto jazyka. Preklad musí overiť úradný alebo prísažný tlmočník alebo diplomatický alebo konzulárny zástupca.

Článok V

1. Uznanie a výkon rozhodnutia sa môžu odoprieť na žiadosť strany, proti ktorej sa rozhodnutie uplatňuje, len vtedy, ak táto strana preukáže kompetentnému orgánu krajiny, v ktorej sa žiada o uznanie a výkon:

- a) že strany dohody spomenutej v čl. II boli podľa zákona, ktorý sa na ne vzťahuje, nespôsobilé na konanie, alebo že spomenutá dohoda nie je platná podľa práva, ktorému strany túto dohodu podrobili, alebo v nedostatku odkazu v tomto smere, podľa práva krajiny, kde sa rozhodnutie vydalo; alebo
- b) že strana, proti ktorej sa rozhodnutie uplatňuje, nebola riadne upovedomená o ustanovení rozhodcu alebo o rozhodcovskom konaní alebo nemohla z akýchkoľvek iných dôvodov uplatniť svoje požiadavky; alebo
- c) že rozhodnutie sa týka sporu, pre ktorý sa neuzavrela rozhodcovská zmluva, alebo ktoré nie je v medziach rozhodcovskej doložky, alebo že rozhodnutie presahuje dosah dohovoru o rozhodcovi alebo dosah rozhodcovskej doložky; ak ale môžu byť časti rozhodcovského rozhodnutia vo veciach podrobených rozhodcovskému konaniu oddelené od častí rozhodnutí konajúcich o veciach, ktoré nie sú mu podrobené, tá časť rozhodnutia, ktorá obsahuje rozhodnutie o veciach podrobených rozhodcovskému konaniu, môže sa uznať a vykonať; alebo
- d) že zloženie rozhodcovského súdu alebo rozhodcovské konanie nebolo v súlade s dojednaním strán, alebo ak nebolo také dojednanie, že nebolo v súlade so zákonmi krajiny, kde sa rozhodcovské konanie konalo; alebo
- e) že rozhodnutie sa doteraz nestalo pre strany záväzným, alebo sa zrušilo, alebo jeho výkon odložil kompetentný orgán krajiny, v ktorej alebo podľa právneho poriadku ktorej sa vydalo.

2. Uznanie a výkon rozhodcovského rozhodnutia môžu byť tiež odopreté, ak kompetentný orgán krajiny, kde sa žiada o uznanie a výkon, zistí:

- a) že predmet sporu nemôže byť predmetom rozhodcovského konania podľa práva tejto krajiny; alebo
- b) že uznanie alebo výkon rozhodnutia by boli v rozpore s verejným poriadkom tejto krajiny.

Článok VI

Ak sa podala žiadosť za zrušenie alebo odklad výkonu rozhodnutia u kompetentného orgánu spomenutého v čl. V ods. 1 písm. e), úrad, na ktorom sa rozhodnutie uplatňuje, môže, ak to pokladá za vhodné, odložiť rozhodnutie o výkone rozhodnutia a môže tiež na žiadosť strany domáhajúcej sa výkonu rozhodnutia, nariadiť druhej strane, aby zložila primeranú zábezpeku.

Článok VII

1. Ustanovenia tohto Dohovoru sa nedotýkajú platnosti mnohostranných alebo dvojstranných dohôd uzavretých Zmluvnými štátmi o uznanie a výkon rozhodcovských rozhodnutí, ani nemôžu oslobodiť žiadnu zúčastnenú stranu prípadného práva použitia rozhodcovského rozhodnutia spôsobom a v rozsahu určenom zákonodarstvom alebo zmluvami krajiny, v ktorej sa rozhodnutie uplatňuje.

2. Ženevský protokol o doložkách o rozhodcovi z r. 1923 a Ženevský dohovor o vykonateľnosti cudzích rozhodcovských výrokov z r. 1927 stratia platnosť medzi Zmluvnými štátmi v dobe a v rozsahu, v ktorom sa tento Dohovor stane pre ne záväzným.

Článok VIII

1. Tento Dohovor bude prístupný na podpis do 31. decembra 1958 pre ktoréhokoľvek člena Organizácie Spojených národov a tiež pre ktorýkoľvek iný štát, ktorý je alebo sa stane členom niektorej odbornej organizácie Organizácie Spojených národov, alebo ktorý pristúpil alebo neskoršie pristúpi k Štatútu Medzinárodného súdneho dvora alebo ktorému sa dostane pozvanie Valného zhromaždenia Organizácie Spojených národov.
2. Tento Dohovor sa bude ratifikovať a ratifikačné listiny sa uložia u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov.

Článok IX

1. K tomuto Dohovoru môžu pristúpiť všetky štáty uvedené v článku VIII.
2. Prístup sa uskutoční uložením listiny o prístupe u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov.

Článok X

1. Každý štát môže v čase podpisu, ratifikácie alebo prístupu vyhlásiť, že tento Dohovor sa bude vzťahovať na všetky alebo niektoré územia, za medzinárodné vzťahy ktorých je zodpovedný. Takéto vyhlásenie nadobudne účinnosť, len čo pre dotýčny štát Dohovor vstúpi v platnosť.
2. Každé také rozšírenie sa vykoná aj kedykoľvek neskoršie oznámením adresovaným generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov a vstúpi v účinnosť deväťdesiateho dňa potom, keď sa generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov toto oznámenie doručilo, alebo v deň, keď Dohovor vstúpi v účinnosť pre dotýčny štát, podľa toho, ktorý deň je neskorší.
3. Pokiaľ ide o územie, na ktoré sa tento Dohovor nevzťahuje v čase podpisu, ratifikácie alebo prístupu, každý štát, ktorého sa to týka, posúdi možnosť podniknúť patričné kroky za účelom rozšírenia platnosti tohto Dohovoru na takéto územia za podmienky, že tam, kde to vyžadujú ústavné predpisy, s tým vyslovia súhlas vlády týchto krajín.

Článok XI

V prípade, že ide o štát federatívny alebo nejednotný, platia tieto ustanovenia:

- a) pokiaľ ide o články tohto Dohovoru, ktorých vykonávanie spadá pod zákonodarnú právomoc federálnych orgánov, bude federálna vláda viazaná v rovnakom rozsahu, ako tie Zmluvné štáty, ktoré nie sú štátmi federálnymi;
- b) pokiaľ ide o články tohto Dohovoru, ktoré spadajú pod zákonodarnú právomoc čiastkových štátov alebo provincií, ktoré nemajú podľa federálnej ústavy povinnosť robiť zákonodarné opatrenia, oznámi federálna vláda čo najskôr s kladným odporúčaním tieto články príslušným čiastkovým štátom alebo provinciám;
- c) federatívny štát, ktorý je účastníkom tohto Dohovoru, poskytne na žiadosť ktoréhokoľvek iného Zmluvného štátu, podanú mu prostredníctvom generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov, údaje o práve a právnej praxi federácie a ich čiastkových častí, týkajúce sa ktoréhokoľvek ustanovenia tohto Dohovoru a uvádzajúce, do akej miery boli tieto ustanovenia uskutočnené zákonodarnými alebo inými opatreniami.

Článok XII

1. Tento Dohovor vstúpi v účinnosť deväťdesiateho dňa po dátume uloženia tretej listiny ratifikačnej alebo listiny o prístupe.
2. Pre každý štát, ktorý Dohovor ratifikuje alebo k nemu pristúpi po uložení tretej ratifikačnej listiny alebo listiny o prístupe, vstúpi Dohovor v účinnosť deväťdesiateho dňa po uložení jeho ratifikačnej listiny o prístupe.

Článok XIII

1. Každý Zmluvný štát môže vypovedať tento Dohovor písomným oznámením generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov. Výpoveď vstúpi v účinnosť jeden rok po dni, keď oznámenie došlo generálnemu tajomníkovi.
2. Každý štát, ktorý urobil vyhlásenie alebo oznámenie podľa článku X, môže kedykoľvek potom vyhlásiť

oznámením generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov, že Dohovor sa prestáva vzťahovať na príslušné územie jeden rok po dni, keď generálny tajomník dostal takéto oznámenie.

3. Tento Dohovor zostane v platnosti pre rozhodcovské rozhodnutia, o ktorých sa začalo konanie o uznaní a výkon skôr, než výpoveď nadobudla účinnosť.

Článok XIV

Každý Zmluvný štát sa môže odvolávať na ustanovenia tohto Dohovoru proti inému Zmluvnému štátu iba v tom rozsahu, v akom je sám viazaný.

Článok XV

Generálny tajomník Organizácie Spojených národov oznámi štátom spomenutým v čl. VIII;

- a) podpisy a ratifikácie podľa ustanovení článku VIII;
- b) prístupy podľa ustanovenia článku IX;
- c) vyhlásenie a oznámenie podľa článkov I, X a XI;
- d) dátum, kedy tento Dohovor vstúpi v účinnosť podľa článku XII;
- e) výpovede a oznámenia podľa ustanovenia článku XIII.

Článok XVI

1. Tento Dohovor, ktorého anglické, čínske, francúzske, ruské a španielske znenie má rovnakú platnosť, sa uloží v archívoch Organizácie Spojených národov.

2. Generálny tajomník Organizácie Spojených národov zašle overenú kópiu tohto Dohovoru štátom uvedeným v článku VIII.

CEAC-----CEAC